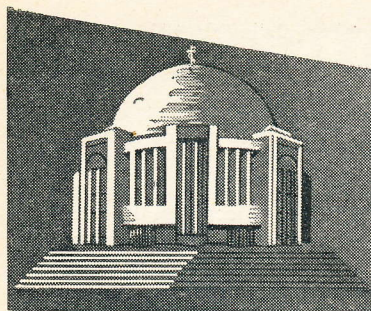

Evolutie

Eerste Jaargang . No. 16 . 15 JUNI 1947

Veertiendaagsch geschrift, dat uitvoerig schrijft over de Openbaringen aan Jozef Rulof en de werkzaamheden van het Geestelijk-Wetenschappelijk Genootschap „De Eeuw van Christus” * Hoofdredacteur: Leo Uittenbogaard
Het adres van de redactie en de administratie is: Nachtegaallaan 20 te 's-Gravenhage . Telefoon 391873

★ OVER DOODEN EN SCHIJNDODEN ★

In het dagblad „Trouw” commenteert Dr. V. het opzienbarende geval van een Russischen soldaat, die „stierf” tijdens een operatie en weer levend werd gemaakt. Het kwam ons zoo belangrijk voor, dat we Meester Zelanus verzochten zijn visie er op te geven. Hieronder volgt nu eerst in zijn geheel het artikel van den arts, terwijl we daarna het oordeel van den hemeling lieten afdrukken.

De complexe methode van Professor Negowski

De geruchtmakende geschiedenis van den jongen Russischen soldaat Valentin Cherepanow, die tijdens een operatie in een veldhospitaal, volgens de artsen, stierf en kunstmatig weer in het leven werd teruggeroepen, is in een Russisch tijdschrift als een wetenschappelijk wonder openbaar gemaakt en onlangs door het Zwitsersche blad „Die Weltwoche” uitvoerig meegedeeld.

In het kort komt het verhaal hierop neer. Op 3 Maart 1944 werd Cherepanow in de omgeving van Witebsk door een granaatsplinter aan de rechterheup verwond. Na bewusteloos te zijn geworden (door bloedverlies?) werd hij geopereerd, maar „stierf” tijdens de operatie. De artsen konden geen pols meer voelen, hart en ademhaling stonden stil, de pupillen werden wijd en de vitale reflexen konden niet meer worden opgewekt. Professor Negowski, die in het veldhospitaal aanwezig was, begon na 3½ minuut met de toepassing van een z.g. complexe methode, waaronder hij verstaat het inbrengen van bloed, waaraan druivensuiker en adrenaline zijn toegevoegd, gecombineerd met een apparaat dat lucht in de longen pompt.

Het hart van Cherepanow begon een minuut later te werken, de ademhaling kwam na drie minuten op gang en na een uur bemerkte men teekenen van het terugkeerende bewustzijn. Cherepanow zelf bemerkte toen, dat hij niet meer zien kon. Den geheelen dag bleef het gezichtsvermogen gestoord, ook nadat een bloedtransfusie was toegediend. Eerst den volgenden dag keerde het gezichtsvermogen, hoewel eerst nevelachtig,

terug. Cherepanow verheugt zich thans in een uitstekende gezondheid.

Tot zoover de feiten. Deze gebeurtenis stelt ons voor het probleem van den biologischen dood. Vrij algemeen bekend is, dat men afzonderlijke organen, buiten het lichaam gebracht, onder gunstige omstandigheden en voorwaarden langen tijd kan laten functionneeren. Het zoogdierhart b.v. kan bij juiste temperatuur en doorstrooming met de z.g. vloeistof van Ringer langen tijd arbeid verrichten.

Levende huid kan men van het eene lichaamsdeel op het andere deel overbrengen, waarna dit „transplantaat” op de nieuwe plaats vastgroeit. Hoornvlies van een bij een ongeluk overledene kan langen tijd bij lage temperatuur bewaard en bij bepaalde oogziekten overgeplant worden.

Experimenten hebben evenwel aangetoond, dat het centrale zenuwstelsel, omvattende de zenuw-elementen van hersenen en ruggemerg, slechts 3 tot maximaal 8 minuten een afsluiting van den bloedstoevoer verdraagt en bij langeren duur zich niet meer kan herstellen. Biologische dood van den mensch is dus een gevolg van hersendood. Het geval Cherepanow is hiermede in overeenstemming, immers de bloedsomloop was hier 3½ minuut buiten werking. Ook prof. Negowski is van meening, dat zijn geval voor den ingewijde niets bijzonders is. In Nederland werd in 1923 door Dr. Exalto een geval bekendgemaakt, waarbij hart- en ademhalingsstilstand voorkwam bij een kleine operatie van een zuigeling van zes maanden. Een rechtstreeksche inspuiting in de hartholte deed plotseeling de kleur van het „liikje” veranderen, het kind begon te ademen en de polsslag was teruggekeerd. De periode van „klinischen dood” werd op 4 minuten geschat. Volkomen herstel volgde. Door meerdere buitenlandsche chirurgen zijn dergelijk gevallen medegedeeld. Zelf maakte ik in mijn 22-jarige praktijk éénmaal een geval van „klinischen dood” mede. Bij het bezoek aan een hartpatiënte verdween tijdens het voelen

van den pols plotseling de polsslag. De vrouw werd bleek, de onderkaak ging hangen, de oogpupillen werden wijd en het scheen dat zij stierf. Na onmiddellijk begonnen hartmassage onder den ribbenboog, gedurende naar schatting één minuut, werd de gelaatskleur plotseling rood en opende de patiënte de oogen. Zij vroeg mij of zij geslapen had. Zij leefde daarna nog drie maanden.

Een zeer merkwaardig recent geval is verleden jaar door drie Engelschen, Howkins, McLaughlin en Daniel, medegedeeld. Tijdens de operatie van een vrouw trad hart en ademhalingsstilstand in, die ongeveer twintig minuten duurde. De gebruikelijke methoden bij schijndood werden toegepast, uitgezonderd de inspuiting van adrenaline in de hartholte. Polsslag en ademhaling keerden terug, maar de patiënte bleef bewusteloos. Zij „overleed” in dezen toestand na 26 dagen. Hersenonderzoek, hierna verricht, bracht aan het licht, dat de hersenen beschadigd waren, in het bijzonder dat deel der hersenen, waarin het gezichtsvermogen is gezeteld. Deze bevinding is in overeenstemming met het geval Cherepanow, die tijdelijk niet kon zien, maar nog juist op tijd zich kon herstellen. Het geval Cherepanow is derhalve als schijndood op te vatten en de patiënte van de Engelsche chirurgen moet men als een doode beschouwen, van wie de organen haar dood nog 26 dagen overleefden.

Dr. V.

De Universiteit van Christus antwoordt

De Russische soldaat onderging verscheidene wetten. Daar is in de eerste plaats de vraag: Had deze mensch nog te leven, ja dan nee? Het antwoord is: Ja! anders had zijn ziel nimmermeer in het lichaam kunnen terugkeeren. In zijn geval had de ziel het organisme dus nog niet verlaten, zoodat het terugkeeren van de levensgeesten mogelijk was. Indien deze mensch echter zijn stoffelijk einde had moeten beleven zou geen dokter hem door welke kunstgrepen dan ook tot het aardsche leven hebben kunnen terugbrengen.

Wel komt men in de toekomst zoover, dat men het door den dood onbezielde lichaam kan laten functionneeren, zooals dat thans reeds bij afzonderlijke organen het geval is, naar uw dokter al eerder opmerkte. Men gebruikt die lichamen dan bijvoorbeeld voor proefnemingen en studie. Dit geschiedt door technische instrumenten, die straks naar uw aarde komen, zooals ik in mijn boek „De Volkeren der Aarde” mocht beschrijven. Deze brengen het „gestorven”, door de ziel verlaten organisme in verbinding met het protoplasma, de levensaura van de ruimte, de Goddelijke oerkracht, die de gansche Schepping in stand houdt, en nu bestaat het voort, maanden en jaren, ja eeuwen, als het noodig is. Door deze cosmische verbinding leeft het, zonder evenwel tot denken, voelen of handelen in staat te zijn, want, zooals gezegd, de persoonlijkheid is heengegaan, zoodat er geen sprake meer is van be-

wustzijn of ook maar onbewust-bewustzijn als tijdens een narcose.

Maar wat gebeurde er nu met uw Cherepanow?

Om u zijn toestand te verklaren, verbind ik u eerst met de boeken „Geestelijke Gaven”, die ik aan uw wereld mocht schenken. Daarin leest ge over een magiër, die door den schijndood binnen te gaan in staat was zich drie weken lang te laten begraven, zonder dat hij hiervan eenige schade ondervond. Hij vermocht dit, doordat hij de zeven graden van den slaap kende, waarvan de schijndood en het eigenlijke sterven tot de hoogste behooren. Gij moet u niet verbazen over het getal zeven en evenmin meenen, dat het zoo maar een getal is. Hier is van willekeur geen sprake. Daar het mij in dit verband te ver zou voeren om u de cosmische betekenis van het getal zeven in haar geheel te verklaren, moet het u voldoende zijn, wanneer ik zeg, dat wij, hemelingen, het in al Gods scheppingen naar voren zagen treden. Waarom zeven en niet vijf of tien? Omdat de evolutie in het Goddelijke Scheppingsproces telkens zeven stadia, zeven overgangen noodig had en heeft om den uiteindelijken graad van een toestand te bereiken. Niet meer, niet minder. Deze zeven fasen vinden we ook terug in het proces van slaap en dood. Eerst wanneer zij ten volle doorgemaakt zijn, treedt het definitieve sterven in en komt de ziel los van het lichaam om een ander bestaan, het astrale, te aanvaarden.

Wanneer de magiër den schijndood — den epileptischen slaap — wil beleven, stelt hij zich op zijn lichamelijke stelsels in en brengt die buiten werking door er tot op vijftiennegentig procent het leven aan te onttrekken. Deze overige procenten zorgen er voor, dat het organisme vitaal blijft. In dezen toestand is het zelfs niet meer mogelijk om den hartslag te hooren. De stoffelijke slag heeft opgehouden, maar de astrale neemt de werking over. Zij doet dit op de kracht van de vijf resterende procenten, zoodat de dood niet kan optreden. Deze zou zelfs nog uitblijven, wanneer er slechts één procent concentratie aanwezig was, al komt het stervensgevaar zelfs voor den kundigen magiër dan echter wel benauwend dichtbij. Het terugtrekken van het leven tot den aangegeven graad geschiedt door hem heel langzaam en uiterst voorzichtig, anders zouden bloedstoornissen ontstaan. Precies op de minuut, door hem vastgesteld, laat de magiër het leven weer naar de organen vloeien en ontwaakt hij.

Cherepanow nu beleefde een dergelijk geval van schijndood. Maar daar dit hier niet uit vrijen wil geschiedde en zonder de kennis van den magiër, moest er hulp van derden komen om hem weer tot het leven terug te brengen.

Door zijn verwonding ontstond er bij hem een disharmonie tusschen lichaam en ziel. Er volgde een bewusteloosheid, die zoo diep ging dat de jonge soldaat voor dood neerlag. Nu traden duizenden wetten naar voren. Duizenden wetten voor elk stelsel apart. Ieder orgaan, elke cel reageerde naar de functie, die zij in het groote geheel bezitten. De artsen konden geen pols meer voelen, het hart en de ademhaling stonden stil, de oogen verwaasden, de pupillen verwijdden zich en de vitale reflexen konden niet meer worden opgewekt, zooals uw verslag meedeelt.

Wanneer u nu weet, dat de doodsverschynselen al tusschen den vijftien en zesden graad een aanvang nemen, dan beseft u ook hoe dicht de patiënt bij zijn sterven was. Om precies te zijn, enkele minuten! En dit alles doordat het „leven” met geweld tot één procent was teruggebracht. De bloedstoevoer naar hersenen en ruggemerg hield er door op, wat den biologischen dood tot gevolg zou hebben gehad wanneer niet binnen enkele minuten werd ingegrepen. De gewelddadige verstoring van dit levende-ik veroorzaakte een splitsing, die u door uw atoomgeleerden bekend zal zijn. Uitgaande van de edele organen splitste de eene levensvorm den anderen en wan-

CHRISTUS ROEPT DE MENSCHHEID TOE:

„Ga beginnen met den stoffelijken en geestelijken opbouw. Hebt nu alles lief wat leeft, eerst dan gaan de sferen van licht voor u open. Gij kunt dan uw „Koninkrijk Gods” betreden. Gij zult met elkaar de wetten van God beleven en niets meer afbreken, gij zult alléén opbouwen. Gij zult hierdoor tot God uw Vader terugkeeren. Golgotha wacht u en de uwen!” — Uit het „Boek des Levens”, dat Christus in het Goddelijk Al voor de wereld schreef en dat tot ons kwam door het boek van de Meesters: „De Volkeren der Aarde”.

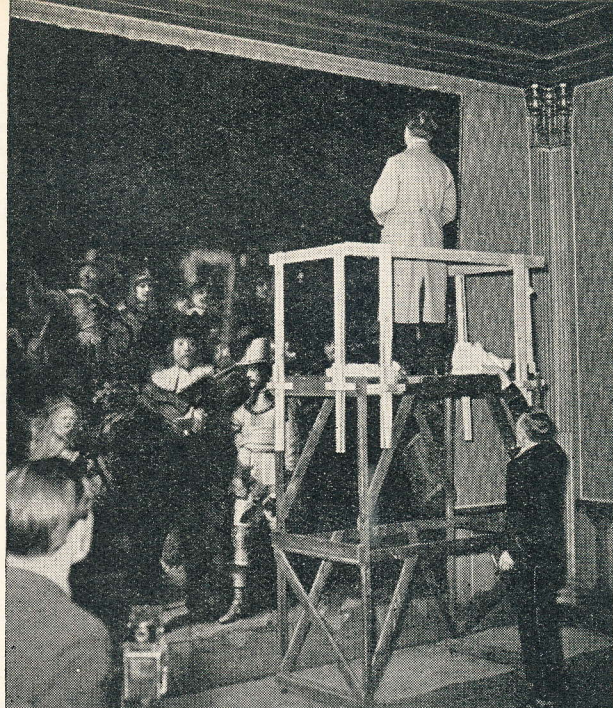
neer de wetten van de ziel als persoonlijkheid hier niet anders gewild hadden, zouden zij gedwongen geweest zijn ook het laatste procent leven af te staan om den dood te aanvaarden. Bij Cherepanow wilden die wetten, dat hij leven zou en hierdoor werd het den professor mogelijk in te grijpen.

Toch moest hier nog aan een andere voorwaarde worden voldaan, anders ware de dood toch nog gevolgd, nl. de voorwaarde van een gezond lichaam. Was het lichaam van Cherepanow niet gezond geweest, dan hadden hij en de professor zijn sterven onherroepelijk moeten aanvaarden. Dit moet u duidelijk zijn. Door stoornissen van bewuste en onbewuste ziekten (dit zijn ziekten die nog niet door verschijnselen in de openbaarheid zijn getreden) zou het normale terugkeeren van de ziel en daarmee van het dagbewustzijn verhinderd zijn. Het bewijs hiervan levert de Engelsche dame, die ondanks het medische ingrijpen niet tot bewustzijn kwam en overging. Een niet gezond lichaam en een verzwakking van de hersenweefsels door de operatie leverden hier stoornissen op, die via den schijndood tot den stoffelijken dood leidden.

De overige door den professor bij Cherepanow waargenomen verschijnselen kunnen u door de belevenissen van den magiër duidelijk zijn. Dat hart noch pols meer een reactie gaven, kwam, doordat het leven tot een minimum was teruggebracht en het astrale lichaam hun taak overnam. Het optreden van bloedstoornissen verklaarde ik u reeds. Rest mij nog de vraag, waarom het het langst duurde vooraleer het licht in Cherepanow's oogen terugkeerde. Deze storing van het gezichtsvermogen was mede het gevolg van den schok, die door het geweld veroorzaakt werd. Tijdens den daarop volgende schijndood onderging dit licht een verzwakking. Andere stelsels bezitten als massale kracht meer weerstand, wat verklaart, waarom het hart en de ademhaling bijvoorbeeld hun verrichtingen eerder konden aanvangen. Daar het licht in de oogen één is met de persoonlijkheid en diens bewustzijn en daarenboven direct een ontzaglijke taak — het zien, het waarnemen — te verrichten heeft, duurde het herstel van die organen het langst. Moest immers niet ook de persoonlijkheid zich eerst herstellen? Wat moest er door Cherepanow in die uren na zijn „opwekking” niet verwerkt worden. Werelden gingen er door hem heen. Er waren gedachten in hem bewust, maar meer nog onbewust, wat weer het nevelachtige van het gezichtsvermogen verklaart. Pas toen de persoonlijkheid haar vroeger bewustzijn herwonnen had, kon zij zien!

Ook hier speelde de lichamelijke toestand van Cherepanow weer een belangrijke rol. Wanneer zijn oogen vóór zijn ongeval slecht, of zwak of ziek waren geweest, zouden er stellig weer andere en diepere stoornissen zijn opgetreden!

Zoo is door ons, die het lichaam, de ziel en de wetten van leven en dood beheerschen, elke voorkomende toestand te

Kort na den oorlog werd door de commissie voor schoone kunsten te Amsterdam in diep geheim het besluit genomen om Rembrandts beroemde schilderij „De compagnie van Kapitein Banning Cocq” — beter bekend als „De Nachtwacht” grondig te laten restaureeren. Met het voortschrijden van de eeuwen toch was het meesterwerk „verdonkerd” door dikke lagen balsem, mastiek, vernis en vuil en wel zoo erg, dat prachtige details onzichtbaar waren geworden. De hoogst-verantwoordelijke opdracht werd gegeven aan den restaurateur van het Rijksmuseum, H. H. Mertens, die er twaalfhonderd uren aan werkte, en met zulk een succes, dat we gevoeglijk van een „nieuwe” Nachtwacht kunnen spreken. De foto beeldt den heer Mertens af bij het reinigen van den uitgebreiden achtergrond.

ontleden. Wij kunnen niet als uw geleerden door een reactie overrompeld worden, daar wij de diepten van elken levensgraad kennen.

Samenvattend herhaal ik, dat Cherepanow door den geleerde geholpen kon worden, doordat de wetten van zijn leven dit mogelijk maakten. Zoo de hem toegemeten krachten verbruikt waren geweest, zou hij, ondanks het medische ingrijpen, onherroepelijk gestorven zijn! Laten uw materialisten dus geen eureka roepen in de meening, dat de dood thans overwonnen is en de mensch het leven in handen heeft. De mensch blijft ondergeschikt aan de natuurlijke, dit zijn de Goddelijke, wetten, anders zou het menschelijk bestaan een chaos worden.

LICHT UIT BOEKEN

Telkens en telkens moeten wij ons op de liefde bezinnen. In de allereerste plaats moet dat in ons huwelijk geschieden. Door het huwelijk immers zijn wij met de ruimte verbonden en voelen wij, de moeder vooral, Gods hart kloppen. Welke mensch heeft het huwelijk en het moederschap wel eens in dit licht gezien? En toch, door dit te doen, gaat ons hart open van eerbied, van ontzag, van liefde. Het huwelijk is heilig en wie het bezoedelt, bezoedelt zichzelf en de schepping, bezoedelt God! Wie zich echter voor het huwelijk gereed maakt, er naar streeft het hooger en heiliger te maken, zal ervaren, dat hij tevens in liefde toeneemt. En zoo wil het God, zoo wil het Christus!

Wie zich gereed maakt voor het huwelijk, maakt zich tevens klaar voor de broeder- en zusterliefde en eindelijk voor de tweelingliefde. Want wie kan waarlijk zeggen:

Ik heb de menschheid lief — als hij nog niet in vrede kan leven met het wezen naast hem?

Wie groeien wil in de liefde, begint er mee zich dienstbaar te maken. Alleen door te dienen, door alles van zichzelf in te zetten, raakten de sferen van licht en het Al bewoond. Alleen door te dienen kon het zieleleven tot God terugkeeren.

In de hemelen aan onze zijde is elke ziel er op uit zich dienstbaar te maken, een ieder werkt en dient onophoudelijk. Als dit eens op aarde het geval zou zijn, gelooft u niet, dat het daar dan een hemel zou worden?

En hoe harder we werken, hoe meer we van onszelf geven, hoe meer geluk we zelf ontvangen. Want dit is de groote wet in de sferen: alles wat wij voor anderen doen, keert weer naar onszelf terug!

(Uit „Door de Grebbelinie n. h. Eeuwige Leven” door Joz. Rulof)